

Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg

**ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN**

4. maj 2016

Besvarelse af spørgsmål 14 ad L 159 stillet af udvalget den 27. april 2016 efter ønske fra Hans Kristian Skibby (DF), Rune Lund (EL), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Rasmus Nordqvist (ALT).

**ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET**

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Hvad kan ministeren oplyse om indholdet af og erfaringerne med den honorarmodel, som man har i England, Holland, Sverige, USA og Australien, og hvad er begrundelserne for, at regeringen ikke foreslår en lignende model i Danmark?

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
evm@evm.dk
www.evm.dk

Svar:

Der er to sammenlignelige lande, som har gennemført et totalforbud mod formidlingsprovision. Arbejdsgruppen om honorarmodeller, der afgav sin rapport i december 2015, skulle som led i sit analysearbejde se på erfaringerne fra de indførte totalforbud i England (indført ved årsskiftet 2012/2013) og Holland (indført den 1. januar 2014). De foreløbige erfaringer herfra er ikke entydige positive og har rejst delvist behov for yderligere undersøgelser.

Givet, at forbuddene kun har været gældende i relativt kort tid, er erfaringerne ikke entydige, og der er ligeledes ikke enighed mellem tilsynsmyndighedernes vurdering i de to lande og brancherepræsentanter fra såvel de to lande som repræsentanter fra internationale brancheorganisationer om de indførte forbuds konsekvenser. Meningsforskellene vedrører særligt om der som følge af forbuddet er opstået et såkaldt "advice gap". Hermed menes, at der er investorer, som ikke kan eller vil betale for at få personlig rådgivning med risiko for, at de foretager investeringer, der ikke er til deres eget bedste. I Holland er der således fx en tendens til, at de hollandske banker stiller krav om relativt store formuer (over 200.000 euro) for at en investor kan komme i betragtning til rådgivning. Under disse formuegrænser vil der i stedet blive tilbudt onlineløsninger, hvor kunden kommer igennem et automatiseret vejledningssystem.

I Storbritannien iværksatte myndighederne i sommeren 2015 et arbejde, som havde til formål at afdække, hvordan det kan sikres, at der er adgang til finansiel rådgivning for forbrugere, som ikke har store midler til rådighed.

Da Sverige overvejede de samme spørgsmål i forbindelse med implementering af MiFID II-direktivet som Danmark, valgte arbejdsgruppen endvidere at inddrage Sverige i sit arbejde. Der er udarbejdet en rapport fra en udredningskommission (SOU 2015:2) nedsat af den tidligere svenske regering, som ikke anbefaler et totalforbud, men et forbud mod provisionsbetalinger, der kan påvirke kundens interesser negativt. Forbuddet minder derfor om den løsning, som er indeholdt i lovforslaget. Den svenske regering har endnu ikke truffet beslutning om, hvorvidt den vil følge udredningskommissionens anbefalinger.

Arbejdsgruppen har ikke inddraget erfaringerne fra Australien og USA i sit arbejde. Baggrunden herfor er, at der er tale om markeder, som er væsentlige forskellige fra det danske marked.

Nærværende lovforslag L 159 er udtryk for en balanceret løsning, hvor alle investorer på den ene side sikres adgang til personlig rådgivning, når de selv vil investere, og på den anden side ikke betaler for rådgivning de ikke får.

Et totalforbud vil indebære en risiko for, at særligt kunder med begrænsede midler fravælger rådgivningen og foretager investeringer, der ikke er til deres eget bedste. Som nævnt viser erfaringerne fra Holland blandt andet, at den investeringsrådgivning, som tilbydes detailinvestorer med begrænsede formuer, primært er rådgivning tilbudt via onlineplatforme, hvor der er tale om en automatiseret vejledningsfunktion på grundlag af detailinvestorens risikoprofil med produkter, der passer til denne.

Indføres et totalforbud, vil der desuden kunne være en risiko for, at banker alene vil tilbyde investeringsforeningsbeviser fra investeringsforeninger, som banken har tætte forbindelser til og ikke tilbyde beviser fra andre foreninger. Det begrænser investorernes valgmuligheder.

Med venlig hilsen

Troels Lund Poulsen